

רבינו חננאל

מזויא, ואין מציא ואינו
מכניס. ורשן שו"ת מביני
פסול למי חטאת וזהו
משום שנתן, דאמר ר'
[אסף] שטותן כלי החרס
שיעורו ככונס משקה, לא
אמרו במזויא משקה אלא
לענין שטראט כלבד.
ואמרנו ל' כיצד בורקין
כלי חרס ליער א"ו יניק
ככונס משקה אם לאו, כביא
עריבה לוחית מיא מנתון
קדירה ליתחב, אם כונסה
בדיעבד ככונס משקה, ואם
לאו בדיעבד שומציא
משקה. ו' יהודה אמר
בכופר אנוי קדירה לתוך
גריבה ומצינ' צליה חים, אם
כניסה בדיעבד ששכונס
בדיעבד אם לאו בדיעבד
שומציא משקה. [אן
שופתה עז גבי האור, אם
האור ממזיבה בדיעבד
שומציא משקה, ואם לאו
בדיעבד ששכונס משקה. ו'
ידי אומר אף [לאן] שופתה
שומציא משקה, וידי אומר

הדרן עלך המצניע

הזורק. רבי עקיבא מחייב. טעמא
מפרש בגמרא: כיצד שמי
גזוטראות כו'. רבנן קאמרי להו:
גזוטראות. וזין היואלין מן הכותל
ומניחין עליהן נפרים להלך: זו כנגד
זו. בשמי ידיר רה"ר והן רה"י
שגבות' ר' רחצות ד' פטור. שלא
מזינו וזיקה והושטה במלאכת המשכן
מרה"י לרשות היחיד ורחצ רה"ר
מפסיק ביניהם שלא יהיה עבודה
הלוים כך להושיט קרשים מעגלה
שלפניה (ושלאחריה). שארבע עגלות
שקשה המשכן והן הולכין שמים כחד
וכשהיו פורקין את המשכן לטעון
העגלות כדרך הליכתן שמים זו אלל
אלל זו לפניהם דרך הליכתן לאורך
עמוד הטען ההולך לפניהם ופורק
לאותן שעל שמי העגלות הסמוכות
שלפניהם אלל מעגלה לעגלה שצדה
שמיאן סמוכות לפורקי המשכן: היו
בעליה אחת באורך רה"ר על פני הב
הזורק פטור. והואיל ולמעלה מ"י ולא מ
רה"ר במשכן לא באורך ולא ברוחב: ו
כיוצא בה למעלה מ"י במשכן מרה"י ל
מפסיק ביניהם: שכן יהיה עצורם הל
כו בעצרותן שצמית עגלות זו אחר זו
מושיטין לאותן שעל העגלות שאכלן
אלל לא וזורקין שאין אותן קר

כרדבני: ברובו: **ווערן**. כמציא רמון בטל ליה מכלי: **שוין**. הנחמם שוין **צרייטא** **לי חרם**. לשעיר הראשון האמור צו לבטל צומקת משה **כלי: כרוםם משה**. הוא למבטל ליה מיהא מתורת משה ואלא **למרו** נקב מוציא משהא חשוב נקב לבלום אלף לגיסטורא דהתם ודאי אי נקבה הכי

הא ברברבי והא בזוטרי⁶ אמר רב אסי אשונין כלי חרס שיעורו בכונס משקה ולא אמרו מוציא משקה אלא לענין גיסטרא בלבד מאי טעמא אמר מר זוטרא בריה דרב נחמן לפי שאין אומרים הבא גיסטרא לגיסטרא אמר עולא פליגי בה תרי אמוראי במערבא רבי יוסי בר' אבין ור' יוסי בר זבדא חד אמר כמוציא רמון וחד אמר כשורש קמן וסימניך⁷ אחד המרבה ואחד הממעיט אמר רב חיננא בר כהנא משמיה דרבי אליעזר כלי חרס שיעורו כמוציא זיתים ומר קשישא בריה דרבה מסיים בה משמיה דרבי אליעזר והרי תן ככלי גללים וכלי אבנים וכלי אדמה שאין מקבלין טומאה לא מדברי תורה ולא מדברי סופרים ולענין צמיד פתיל עד שיפחת רובו:

הדרן עלך המצניע

הזורק ^אמרשות היחיד לרשות הרבים
מרשות הרבים לרשות היחיד
חייב ^במרשות היחיד לרשות היחיד ורשות
הרבים כאמצע רבי עקיבא מחייב וחכמים
פוטרים כיצד ^גשתי גזוזטראות זו כנגד זו
ברשות הרבים המושיט והזורק מזו לזו
פטור היו ^דשתיהן בדיוטא אחת המושיט
חייב והזורק פטור שכך היתה עבודת
הלויים שתי עגלות זו אחר זו ברשות הרבים
מושיטין הקרשים מזו לזו אבל לא זורקין:
גמ'

הַלֹּיִם כִּי לְהוֹשִׁיט קָרָשִׁים מִעֲגֻלָּה לְעֲגֻלָּה שֶׁצִּנְדָּה אֶלָּא לְעֲגֻלָּה שְׁלִפְנִיָּה (וּשְׁלֹא אַחֲרֶיהָ). שֶׁאֲרָבַע עֲגֻלוֹת הָיוּ לְבָנֵי מִרְיָה שֶׁהָיוּ נוֹשְׂאִין קָרָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וְהָן הוֹלְכִין שָׁמַיִם כֹּאֶחֶד זו צִנְדָּה זו כְּדֹאמְרִינן גִּמְ' וְכִשְׁהָיוּ פּוֹרְקִין אֶת הַמִּשְׁכָּן לִטְעוֹן עַל הָעֲגֻלוֹת הָיוּ מַעֲמִידִין הָעֲגֻלוֹת כְּדֶרֶךְ הַלִּיכָתָן שָׁמַיִם זו אֶלֶל זו כְּמוֹךְ לַמִּשְׁכָּן וְשָׁמַיִם זו אֶלֶל זו לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ הַלִּיכָתָן לְאוֹרֶךְ רַה"ר שֶׁהָיוּ רוֹצִים לְהֵלֵךְ אַחֵר עֲמוּד הָעֵנָן הַהוּלֵךְ לִפְנֵיהֶם וּפּוֹרְקֵי הַמִּשְׁכָּן הָיוּ מוֹשִׁיעִין הַקָּרָשִׁים לְאוֹתָן שֶׁעַל שְׁמֵי הָעֲגֻלוֹת הַסְּמוּכוֹת לַמִּשְׁכָּן הָיוּ מוֹשִׁיעִין לְאוֹתָן שֶׁלִּפְנֵיהֶם אֶלֶל מִעֲגֻלָּה לְעֲגֻלָּה שֶׁצִּנְדָּה לֹא הָיוּ צְרִיכִין לְהוֹשִׁיט שָׁמַיִם שְׁמִיָּהן סְמוּכוֹת לְפּוֹרְקֵי הַמִּשְׁכָּן: הָיוּ שְׁמִיָּהן דְּבִיּוּטָא אַחַת. כְּלוּמָמָה צִעֲלִיָּה אַחַת בְּאוֹרֶךְ רַה"ר עַל פְּנֵי הַבַּיִת וְיֵשׁ הַפֶּסֶק רַה"ר צִינְיָה: הַזּוֹרֵק פְּטוּר. הַזּוֹלֵל וּלְמַעֲלָה מִי' וְלֹא מִזֵּינוּ וְזִיקָה מִרַה"י לְרַה"י דֶּרֶךְ רַה"ר בְּמִשְׁכָּן לֹא בְּאוֹרֶךְ וְלֹא בְּרוּחַ: וְהַמּוֹשִׁיעַ חֵיב. שְׁמִיָּהן הוֹשְׁטָה כִּיּוּזָא בֵּה לְמַעֲלָה מִי' בְּמִשְׁכָּן מִרַה"י לְרַה"י וְקָלָא אוֹרֶךְ רַשׁוּת הָרִצִּים מִפְּסִיק צִינְיָה: שָׂךְ הֵיחָה עֲצוּם הַלֹּיִם. וּמִפְּרָשׁ וְאוֹיֵל כִּיִּזָּד מִזֵּינוּ כּוֹז בְּעֻבְדוֹתָן שֶׁצִּבְטֵי עֲגֻלוֹת זו אַחֵר זו בְּרַשׁוּת הָרִצִּים פּוֹרְקֵי מִשְׁכָּן מוֹשִׁיעִין לְאוֹתָן שֶׁעַל הָעֲגֻלוֹת שֶׁאֶלְלן וְהָן מוֹשִׁיעִין לְאוֹלָן שֶׁלִּפְנֵיהֶם אֶלֶל לֹא זּוֹרְקִין שְׂאִין אוֹתָן קָרָשִׁים מִזְּרוֹקוֹת מִפְּנֵי כּוֹבְדֵין: גמ'

הא ברברבי והא בווסרי. פי' בקונטרס רצדרי צרובו זוטר
כמוילא רמון וקסה לרי' דלץ וז שיעור ומה קרי רצדרי ומה
קרי זוטר לידע איהו הוא כמוילא רמון ונראה לרי' דצדצדרי
כמוילא רמון^א ובזוטע שמוילא רמון הוא יוטר מרוב סגי צרוב והא
דאמר עד ^(א) שמיפתח רובו לא קאי
אשיעור דמוילא רמון אלא אשיעור
דמוילא זית^ב:

וְלַעֲנֵיךָ צִמִּיד פֶּתִיל עַד שִׁיפָחַת

רובו. פירש רש"י דל"ן טומאה נכנסת דרך נקב דכל כלי פתוח נכנס דדרך פתחו נכנסת ולא דרך נקב *ומקשינן דתנן בפ"י דמסכת כלים (מ"ב) וא"ל מנילין ב'מדי' פתיל כו' מנילין ב'ן מפייהו ב'ן מ'מדיהו משמע דל"ך שיהא מוקף למדי פתיל כשניקב מ'מדי ועוד דתנן ב'ר הכי ו'מה מקיפין ב'מדי וב'מסית כו' וב'ל ד'בר שהוא מתמנה וא"ל מקיפין לא ב'בע' ולא ב'עופרת מפני שהוא פתיל לא צ"ע ו'ל משמע דנכנס כל שהוא נכנסת טומאה ועוד דתנן ה'ס ה'ס ומ'מית לה ב'הג'ל קמא (ב"ק קה). ח'מית ש'ניקבה

מוסף רע"י

[illegible]

הדרן עלך המצניע

מוסף תוספות

א. א"פ של הגיע לרוב.
ב. דסחם לל חס
שיעורו ביוני חס
ה"ש. וסחמל
השמים ביוני חס
החובתי אלמא בכל מקום
שקובע בעי מירוח. חס
ה"ש. ד שפסיעו
סחרהו כן שיעור סומא
לרוב סומא בדרך
הנבק סחמל שחבוני ב
האז סמל חס. שיעור.
ו. אום מפרטי סחמל
השמים למח ססחמ
שיעור. ודלי אום
רומנא דמילל סחמל
פחל חס. שיעור
פחל מרחיה. שיעור.
סחמל דל גרס חס
כיד. ספחל ללן וסחמל
יצא בחדא. שיעור
ו. ס (בפרק חס) שח
סחמל. שיעור
סחמל ללן

הזורק. ביצר שתי גוזזראות ב'ו. תימה לרבה דמוקי פלוגתא דרבי עקיבא ורבנן (ושיל ד' ז). בקלוטה ופליגי למטה מעשרה לא אחי שפיר כינז דהא לא קאי אלדעיל דהכא איירי בגוזזראות למעלה מעשרה דומיא דעגלות ואפילו ר' עקיבא נמי מודה להם ולמאן דמוקי פלוגתייהו למעלה מעשרה אחי שפיר ומיהו י"ח בירושלמי¹ איכא דמני כינז ואיכא דלא תני כינז ומפרש התם דההוא אמורא דמוקי פלוגתא למעלה מעשרה תנא כינז וההוא דמוקי לה למטה מעשרה לא תני כינז: הו"א

ולא סליק דצייר כלי חסם במציא רימון וליתא לדרבא. חמישית. ולענין צמיד פתיל עד שיפחת רובה. הדרן **עלך המצניע פרק אחד עשר מרה"ר לרה"י או מרה"י לרה"ר חייב.**